

Nr 296

Av fru Gradin m. fl., om statsbidrag till Riksförbundet för kriminalvårdens humanisering.

(Lika lydande med motion nr 261 i Första kammaren)

De straffades kontaktbehov under anstaltsvistelsen och kontakt- och hjälpbehov efter frigivningen är överväldigande. Gjorda enkätundersökningar bland intagna vid olika typer av fångvårdsanstalter har alla visat att ca 50 procent av de intagna aldrig får brev eller besök, vilket innebär att de helt saknar positiva sociala och emotionella kontakter ute i samhället, dvs. det samhälle som de ska återvända till efter avtjänat straff.

Huvudansvaret för anskaffande av bostad och arbete åt frigivna är och förblir samhällets, den officiella kriminalvårdens. Däremot är det ytterst tveksamt om statliga organ är särskilt lämpade för att rekrytera brevvänner och anstaltsbesökare åt intagna som saknar sådana kontakter. En sådan verksamhet, som således bör byggas upp under anstaltsvistelsen och sedan följas upp när de intagna frigges, är enligt sakkunniga av lika stor betydelse för de straffades möjligheter att resocialiseras, som anskaffandet av bostad och arbete. Detta kontaktskapande arbete, bl. a. för slussning av de straffade in i nya bekantskapskretsar efter frigivningen, ligger synnerligen väl till för en frivilligorganisation av KRUM:s (Riksförbundet för kriminalvårdens humanisering) karaktär.

KRUM har redan i dag, efter ca 2 1/2 års verksamhet, via förbundet och dess f. n. sju fungerande lokalavdelningar, förmedlat drygt 500 brevvänner till intagna som tidigare saknat sådan kontakt. Många av de förra har utvecklats till anstaltsbesökare och övervakare. I de större städerna där lokalavdelningar byggts upp har man startat en omfattande fritidsverksamhet på de närliggande fångvårdsanstalterna. Studiecirklar och samtalsgrupper har arrangerats i samarbete med ABF. Även debatter och underhållning av olika karaktär har organiserats. Lokalavdelningarna i Göteborg och Stockholm har erhållit kommunala anslag för sin verksamhet, bl. a. som ett stöd åt den viktiga jourverksamhet som bedrivs under vardagskvällarna och under veckosluten (då den officiella frivården håller stängt) i lokaler förmedlade av de båda städerna. Denna KRUM:s verksamhet har också i positiva ordalag kommenterats i anstaltschefers årsberättelser till kriminalvårdsstyrelsen.

Vi ser det som synnerligen betydelsefullt att det arbete som KRUM påbörjat inte äventyras till följd av bristande ekonomiska resurser. KRUM:s

medlemsunderlag är f. n. sådant att en reseombudman på relativt kort tid skulle kunna bidra till startandet av ytterligare ett 20-tal lokalavdelningar på platser med nära anknytning till fångvårdsanstalter. Vidare måste RIKS-KRUM snarast få tillgång till ett centralt kansli, med telefon och annan elementär kontorsutrustning. Även en kurator behöver snarast anställas. F. n. saknar KRUM medel att täcka kostnaderna för dessa angelägna projekt.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att tilldela Riksförbundet för kriminalvårdens humanisering ett anslag på 100 000 kr. för att möjliggöra en effektivisering av förbundets sociala verksamhet.

Stockholm den 24 januari 1969

Anita Gradin (s)

Bertil Zachrisson (s)

Birgitta Dahl (s)